

Dag 95, dinsdag 26 juni 2018. Wakker geworden en dan zijn er nog maar 2 pelgrims over, Anna uit Oostenrijk en ik zij de gek. De rest is al vroeg op pad en zo hebben we met een mannen en vrouwen badkamer ieder onze private bathroom. Rond half acht vertrekken we naar León. Maar 8 km op papier en als we de heuvels over zijn ligt daar een stad waar rechts de kathedraal boven de bebouwing van het oude stadsgedeelte uitsteekt. We lopen de stad in en nemen wat foto's bij de kathedraal en het bankje met Gaudi. Dan zien we op een terras de eerste medepelgrims, gaan zitten, en vanaf dat moment komen er alleen nog maar bekende pelgrims binnen. Een groot feest en iedereen lijkt deze dag gekozen te hebben om naar León te komen. Anna, Miriam, Astrid, Jerry, Alex, Arnt, Nora, Tom, Kalin, Paul, Michael en Eveline, Lone en Morten, Joke, Dusan en Juan, Glenn en Caitlin, Ashley en Tara, Katya, Stefan, Shaun, Carmen, Bruno, Jake en Laina, Diego, George en Adsum, ik ga namen vergeten en die komen later nog wel, so don't feel offended if you are not on the list. Want als ik nog even terugdenk aan vandaag blijven er nog meer namen opploppen. Bijna iedereen is er! Ying, Alain, Martine, Karl-Heinz, heerlijk. Na een tweede wandeling door de stad kom ik Joke tegen en we besluiten samen te lunchen. Salade met Brie, een plank met lokale ham, brood en een fles droge witte wijn. Het is wederom erg gezellig en soms ook emotioneel dat we elkaar spontaan een dikke knuffel geven. Het simpele leven van de Camino. Walk, Eat, Pee and Sleep. Na de lunch kijk ik met Lone en Morten Denemarken – Frankrijk en ook daar ontstaan weer mooie gesprekken. Denemarken gaat door dus dat is ook mooi. Dan de mis om 18:00 uur in de kapel van de kathedraal en daarna loop ik langzaam terug richting Albergue. Ik kom net onder de douche vandaan als de regen en het onweer losbarst. Mooi dat ik binnen ben en geen was buiten heb hangen. Eerst lijkt het erop dat ik met Adsum en George ga eten, maar die zijn net ff te snel weg. Waarheen geen idee, maar bij de Albergue komen Jake en Laina langs die me mee vragen om te gaan eten, met Diego. Ik twijfel of ik morgen ga lopen of nog een dag extra in León blijf. Misschien kom ik dan nog meer oude bekenden tegen. Ik zie morgenvroeg wel hoe de vlag er bij hangt. Er is één persoon op de Camino die ik graag zou willen terugzien...

